

13.2 Alusta kollektiivin opetuksen kautta luokanopettajan kehittämismalli

Tieteellinen työ käsittelee nykyajan peruskoulun opettajien ammatillisen koulutuksen kysymyksiä innovatiivisilla työkaluilla. Tutkimuksen tarkoituksena on kehittää malli tulevien peruskoulun opettajien rakentavien taitojen muodostumiselle ja kehittämiselle yhteistoiminnallisilla opetusmenetelmin sekä analysoida sen vaikutuksia opettajan ammatillisiin taitoihin.

Kollektiivinen oppimismenetelmä sisältää yhteisen ongelmanratkaisun, jossa huomioidaan uppoutuminen yleiseen kommunikatiiviseen kontekstiin. Kehitetty malli sisältää luokkahuoneen ja koulun ulkopuolisen yhteistyön rakentavien taitojen oppimisen vaiheissa. Yksi koulutuksen komponenteista on oppimateriaalien suunnittelutaitojen muodostuminen. Yhteistyön hyödyntäminen opetusmateriaalien kehittämisessä on tärkeä ja tehokas tapa rakentaa tulevien peruskoulun opettajien rakentavia taitoja.

Koulutusalan (pedagogian) pätevien asiantuntijoiden kouluttaminen on yksi valtion koulutusjärjestelmän pääongelmista.

Ensimmäiselle innovatiiviselle koululle on ominaista nykyaikaisen teknologian käyttöönotto ja opetusmenetelmien kehittäminen, mikä edellyttää peruskoulun opettajien ammatillisen koulutuksen vaatimusten lisäämistä. Nykytilanteessa asiantuntijakoulutuksen vaatimukset kasvavat vuosi vuodelta. Tämä koskee myös tulevia koulutusalan asiantuntijoita. Kazakstanin koulutusjärjestelmälle on ominaista korkeakoulututkinnon suorittaneiden korkea ammatillinen suuntautuminen. Muutoksia opettajankoulutuksen alalla ei vain ammatillinen pätevyys, vaan myös asiantuntijoiden (ala-asteen opettajien) koulutukseen liittyvät kysymykset, jotka pystyvät koottamaan itsenäisesti oppimateriaalia ja harjoittamaan jatkuvaa itsenäistä koulutusta, mikä määrittä tämän tutkimuksen merkityksen [299].

Rakentavat taidot ovat tulevien asiantuntijoiden tärkeä taito nykyaikaisissa olosuhteissa. Rakentaviin taitoihin kuuluu opettajan kyky valita ja jäsentää materiaalia uusiin oppiaineisiin sekä valita ja jäsentää tulevan oppitunnin luku- ja koulutustiedon

sisältö ottaen huomioon valitun materiaalin vaikutus tiettyjen oppiaineiden kehitykseen. opiskelijoiden ominaisuudet. Siksi tulevaisuuden asiantuntijoiden rakentavien taitojen kehittämisen ongelma tulee esiin nykyaikaisessa didaktiikassa. Yliopistoilla ei itse asiassa ole selkeää mallia näiden taitojen toteuttamiseksi tulevilla ammattilaisissa. Kätevin keino tavoitteen saavuttamiseksi on yhteisten menetelmien käyttö rakentavien taitojen kehittämisessä [300].

Yhteistyössä oppiminen tarkoittaa sitä, että opiskelijat käyttävät ryhmätyötä ongelman ratkaisemisessa tai uuden tuotteen kehittämisessä. Tällöin opiskelijalla on mahdollisuus olla vuorovaikutuksessa kollegoidensa kanssa, esittää ja puolustaa ideoitaan sekä vaihtaa uskomuksia ja epäilyksiä käsitteiden valinnassa. Lisäksi yhteistyö on ratkaiseva tekijä tulevien opettajien sosiaalisen, kognitiivisen ja emotionaalisen persoonallisuuden kehittymises

Yhteistyöstrategia koostuu viidestä pääelementistä:

1. Suora vuorovaikutus;
2. Sosiaalisten taitojen kehittäminen;
3. Henkilökohtainen vastuu;
4. Positiivinen keskinäinen riippuvuus;
5. Parhaat tiedonkäsittelytaidot.

Ryhmäkoulutuksen järjestäminen edistää opiskelijoiden taitojen koordinoitua ja osaamisen vahvistamista. Sitä käytetään varmasti työssä strategisen voimavaran osaamisen rakentamisessa edistää tiedon kasvua. Yhteisoppimisen prosessissa "oppimisen luonnollisuuden" vaikutus syntyy yhdistämällä tietoa ja luomalla henkilökohtainen oppimisympäristö sekä yhdistämällä tieto osaamiseen. Avoimen ja suljetun opetuksen yhdistelmä edistää tehokasta sosiaalista vuorovaikutusta ja luovaa toimintaa tulevien peruskoulun opettajien koulutusprosessissa. Yhteistyömenetelmien käyttö koostuu useista sisäisistä prosesseista, joihin kuuluu siirtymäprosessi: avoin tieto piiloon (ulkoinen); peitelty (sosialisaatio, integraatio); piilotettu auki.

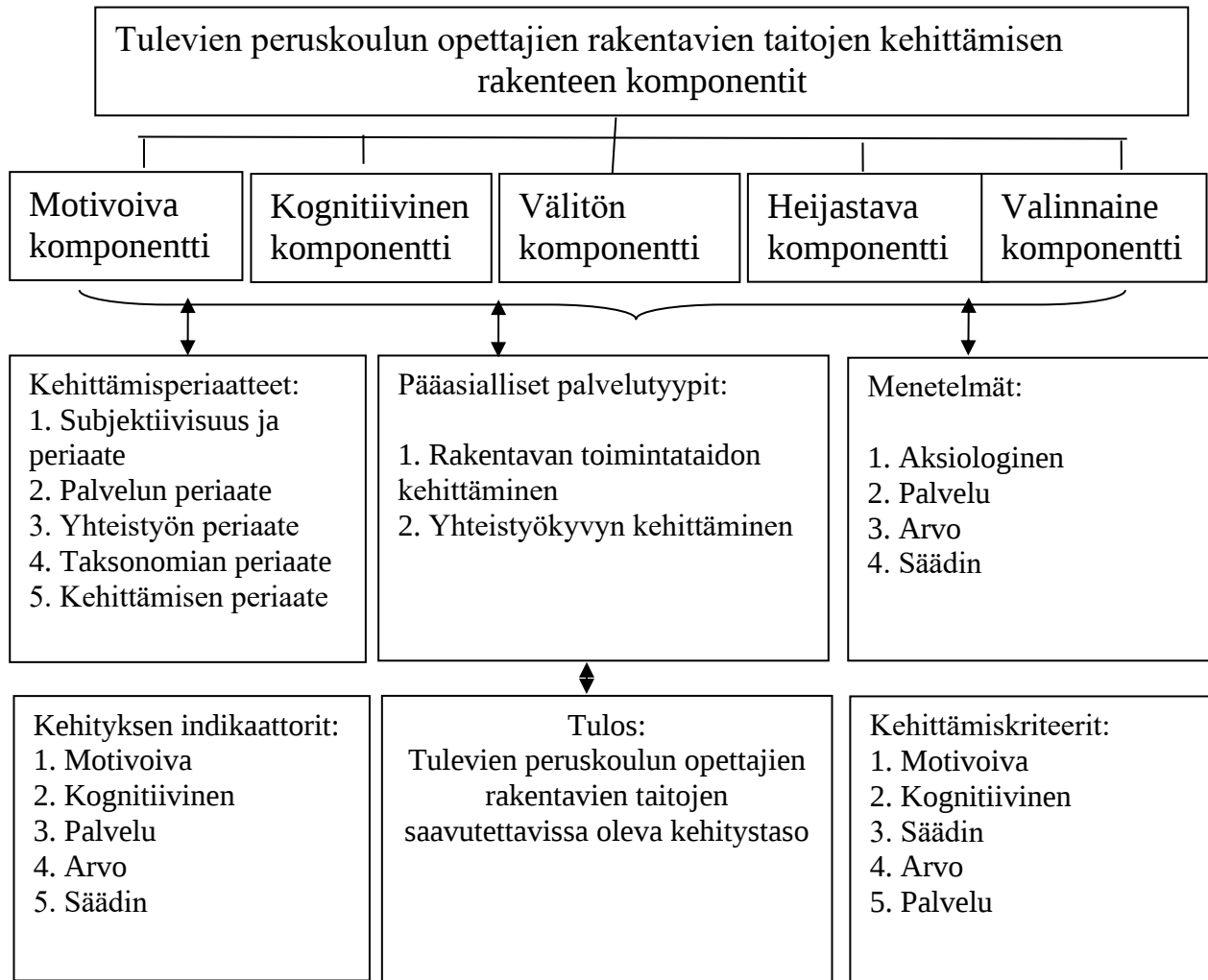
Täysin sisäiset prosessit myötävaikuttavat kokemusten vaihtoon, jonka aikana henkiset mallit ja tekniset taidot muodostuvat. Ne ovat peruskoulun opettajien rakentavan tiedonmuodostuksen mallin pääelementtejä.

Esimerkkejä ovat ryhmäprojektien käyttö, kehitysyhteistyö, verkostoituminen ja paljon muuta. mukana. Yhteisharjoittelun erityispiirre on sen ajallinen pituus, mutta samalla jatkuva yhteydenpito keskenään ja opettajan kanssa [302]. Tämä seikka määrittä näiden menetelmien tarkoituksenmukaisuuden tulevien peruskoulun opettajien rakentavien taitojen kehittämisen mallin muodostuksessa. Täydellisin näiden taitojen paljastaminen näkyy projektivuorovaikutuksessa, joka muodostaa perustan viitekehyksellemme taulukon 1 mukaisesti.

Seuraavassa taulukossa esitetään mallin kunkin osan tärkeimmät suorituskyyt. Motivaatiokomponentin yleinen indikaattori on tulevien opettajien psykologinen ja pedagoginen koulutus. Kognitiivisen komponentin integroiva indikaattori on tulevien opettajien teoreettinen valmistautuminen rakentavaan toimintaan. Projektikomponentti tiivistää tulevien ala-asteen opettajien projektivalmiuden rakentavaan työhön.

Tällä koulutusmuodolla pyritään saavuttamaan useita perustavoitteita. Näitä ovat opiskelijoiden itseorganisoitumiskyvyn kehittäminen, riittävän korkean oppimiskulttuurin muodostuminen ja suvaitsevaisuuden perusteiden kehittäminen. Yhteisöllistä oppimismenetelmää käyttävillä opiskelijoilla on korkein kyky työskennellä sekä itsenäisesti että tiimissä. Jos ennen tällaisen kognition muodon käyttöönottoa lapset voivat kokea tiettyjä vaikeuksia kommunikoidessaan ikäisensä tai vanhempien tovereiden ryhmässä, intensiivikurssin jälkeen, jossa käytetään harkitun koulutusmuodon elementtejä.

Tulevien opettajien rakentavien taitojen kehittämisen rakenne

Mallin kognitiivisen komponentin sopivimmat menetelmät ja toteutusmuodot:

1. Ei-perinteisten menetelmien, kuten mallintamisen, roolipelien, aivoriihien, Vuoropuhelujen ja foorumien käyttö;
2. Hankkeen toimet;
3. Multimedian visualisointityökalujen käyttäminen;
4. Valmistautuminen päätösryhmän kehittämistä edistävään toimintaan;
5. Opiskelijoiden frontal introspection -, interprocess-ja interprocess-työmenetelmien käyttö.

Näiden menetelmien käytön päätarkoitus on aktivoida luovia kykyjä ja kehittää rakentavia taitoja. Malliimme on valittu innovatiivisimmat ja opiskelijalähtöisimmät projektilähtöisen oppimisen menetelmät.

Mallin opetusjärjestelmän perustana olivat yhdysvaltalaiset tutkijat: D. Dewey, V. A. lai, E. Torndik. Projektin vuorovaikutuksen menetelmässä käytetään koko opiskelijaa laboratoriona, jossa kognitioprosessi tapahtuu. Koulutusprosessissa projektipohjainen oppiminen tarkoittaa erityisten olosuhteiden luomista, joissa opiskelijat saavat itsenäisesti ja vapaaehtoisesti tarvittavan tiedon eri lähteistä, kehittävät tutkimustaitoja ja systeemiajattelua sekä oppivat soveltamaan niitä kognitiivisten ja käytännön tehtävien ratkaisemisessa. Tämä tarkoittaa itsenäistä valintaa opiskelijan toiminnasta työskennellessään projektissa opiskeltavan materiaalin perusteella, mutta on edelleen mahdollisuus mennä sitä pidemmälle. Kuten taulukosta 2 käy ilmi, seuraavat hanketoiminnan osatekijät voidaan erottaa toisistaan:

Taulukko 2

Hanketoiminnan osat

Hanketoiminnan osat
1. Ongelma-analyysi 2. diagnostiikka aiheesta 3. Tavoitteiden asettaminen 4. Tehtävien määrittely 5. Käyttöoikeuden valinta tarkoittaa 6. hankkeen resurssitarjontaa koskeva analyysi 7. Tiedonhaku ja käsittely 8. Tulosten arviointi ja päätelmät 9. Tulosten esittely ja keskustelu

Perustaitojen rakenne ja sisältö määräytyvät tulevien peruskoulun opettajien opetuksen sovellettavien periaatteiden mukaisesti [303]. Voimme tunnistaa kuusi peruseriaatetta, joiden avulla voimme rakentaa koulutusprosessin metodologisia komponentteja:

1. Perusopetuksen periaatteena on, että peruskouluun tarvitaan riittävä koulutustaso;

2. Integraation periaate-merkitsee materiaalien suunnittelua yhdistämällä peruskoulun oppiaineita;

3. Pohdinnan periaate on opettajien henkilökohtaisen kokemuksen ja opiskelijoiden kokemuksen analyysi;

4. Kaavamainen periaate-graafisten komponenttien käyttö luokkahuoneessa vaatii nykyaikaisten opiskelijoiden vähäistä herkkyyttä tekstitiedoille.

5. Johdonmukaisuuden periaate-koulutusprosessissa oletetaan vaikeuksien asteittainen lisääntyminen ja rakentavien taitojen kertyminen;

6. Yksilöllistämisen periaate määrittää mahdollisuuden rakentaa oma koulutuspolku tuleville peruskoulun opettajille.

Tarkastellaan joitakin projektipohjaisen oppimismenetelmän menetelmiä kollektiivisessa oppimisessa. Suunnittelumenetelmän menetelmiä ovat paritus tai pienet neljän-viiden hengen ryhmät. Spencer Kagan ehdotti seuraavia yhteisopetuksen menetelmiä:

1. "Ajattelu pareittain" - menetelmän avulla opiskelijat voivat löytää ratkaisuja kirjoittamalla ajatuksia ja ajatuksia. Varatun ajan jälkeen opiskelijat ilmaisevat ideansa. Tämän jälkeen opettaja vaatii yhteisesti laaditun vastauksen julkaisemista.

2. "Siksak" - tekniikka on, kun jotkut ryhmän jäsenet ovat kahden ryhmän jäseniä (house ja expert), jotka työskentelevät samanaikaisesti saman aiheen parissa. Asiantuntijaryhmässä hän tutkii uutta materiaalia ja keskustele siitä sitten tiiminsä jäsenten kanssa. Keskustelun päätteeksi asiantuntijaryhmän tulisi laatia loogisesti jäsennelty juoni, jonka opiskelija palaa kotiryhmään, ja keskeiset kysymykset, joiden tarkoituksena on ymmärtää keskusteltavaa aihetta. Takaisin ryhmään, opiskelija kertoo projektiryhmän saavutuksista ja selittää epäselvät kohdat;

3. Tee "Käänteinen Siksak".;

4. Ota "Siksak 2".

Lopullinen menestys saavutetaan tiimin jäsenten vuorovaikutuksella:

- Tiedonvaihto;

- Tuki ja vastaanotto;

- Palaute;

- Toimien tehostaminen;
- Saavutusten jakaminen;
- Ihmissuhteet;
- Huolehdi tiimisi tehokkuuden parantamisesta.

Sosiaalisen riippuvuuden positiivinen vaikutus digitaaliseen teknologiaan perustuvaan ryhmäyhteistyöhön tunnetaan. Tämä korostaa epävirallisen sosiaalistumisen merkitystä korkeiden tulosten saavuttamiseksi yhteistoiminnallisessa oppimisympäristössä.

Koulutusmateriaalin suunnittelun taitojen kehittämiseen kuuluu tiedon integrointi ja didaktisen materiaalin erilaiset esitysmuodot. Opetusmateriaalin kokoamisen päävaihe on opetusmateriaalin jäsentäminen, jonka tarkoituksena on tunnistaa tutkittavan tiedon sisäiset semanttiset yhteydet.

Koottu otos toteutetaan useassa vaiheessa [304]:

- alussa projektin aloite ilmestyy (aluksi opettajalta);
- sitten projektin osallistujat määrittävät vuorovaikutustavat (kokoukset, ryhmien luominen sosiaaliin verkostoihin tai sanansaattajiin jne.);
- Seuraavassa vaiheessa projektin osallistujat käynnistetään; projektin pääideoiden kehittäminen ja järjestäminen.

Opetussuunnitelmien vuosittaiset muutokset edellyttävät korkeakoulun peruskoulun opettajilta korkeampaa pätevyyttä. Peruskoulun opettaja toimii välittäjänä tieteen ja koulun välillä ja muuttaa tieteellisen aineen akateemiseksi. Vain tulevien opettajien Pätevä omaksuminen opetusmateriaalin jäsentämisen ideoista antaa heille mahdollisuuden saavuttaa tavoitteensa.

Kollektiiviset opetusmenetelmät edistävät ainutlaatuisen avoimen oppimisympäristön luomista, jossa opiskelijat opettavat toisiaan tiedonvaihdon ja yhteisten älyllisten ponnistelujen avulla ja rohkaisevat toisiaan jatkuvasti pyrkimään itsensä kehittämiseen.

Kollektiivisessä oppimisessa opiskelijat ottavat huomioon erilaisia näkökulmia ja ilmaisevat siten selkeästi ajatuksiaan ja tukevat omiaan.

Kollektiivinen oppiminen perustuu neljään peruseriaatteeseen: vuorovaikutus, positiivinen keskinäisriippuvuus, henkilökohtainen vastuu ja yhteistyön organisointi.

Lisäksi on tärkeää ymmärtää, että yhteisopetus koulun oppitunneilla ei voi parantaa viestintää luokkahuoneessa kokonaisuutena. Opettaja ei saa asettaa oppilaita opettajan haluamalla tavalla. Opiskelijoiden tulisi itsenäisesti tunnistaa tietty ryhmä, jossa he tuntevat olonsa mukavaksi. Tämä tekijä ratkaisee, valitseeko oppilas ryhmän, jonka kanssa hän on aiemmin puhunut.

Luokkahuoneessa on muistettava samanaikainen vuorovaikutus yhteisen oppimisen prosessissa. Tietenkin suurimman osan tunneille varatusta ajasta puhuu vain opettaja. Mutta on syytä ottaa aikaa vuorovaikutuksessa opettajan kanssa. Tämä aika tarjoaa todellisen mahdollisuuden puhua kaikille ja lisää merkittävästi opiskelijoiden yleistä akateemista suorituskyykyä. Koulutunneilla oppilaat kommunikoiivat keskenään yhä dynaamisemmin. Tämä antaa oppilaille paljon luottamusta ennen kuin he alkavat puhua koko luokan edessä.

Kollektiivista koulutusta järjestettäessä on noudatettava peruseriaatteita.

1. Opettajan tulisi luoda luokkaryhmät ennen luokkien alkua, tietysti ottaen huomioon opiskelijoiden psykologinen yhteensopivuus. On tärkeää ymmärtää, että jokaisessa ryhmässä on tarpeen varmistaa vahvan opiskelijan, keskipitkän ja heikon sekä tyttöjen ja poikien läsnäolo. Jos ryhmä toimii erityisen harmonisesti, sovinnollisesti useiden istuntojen ajan, eikä sen kokoonpanoa tarvitse muuttaa. Jos harjoitusta ei jostain syystä sisällytetä, ryhmän alkuperäisen kokoonpanon pitäisi muuttua luokasta luokkaan;

2. Tiimille tulisi antaa yksi tehtävä, mutta sitä suoritettaessa roolit tulisi jakaa suoraan tällaisen ryhmän työskentelevien jäsenten kesken.

3. On tärkeää arvioida paitsi yksittäisen opiskelijan, myös koko ryhmän työtä. Lisäksi joissakin tapauksissa opiskelijoille voidaan antaa itsenäinen arvio työnsä tuloksista; opettajan on itse valittava opiskelijaryhmän jäsen, jonka on raportoitava suorituksesta tehtävästä. Joissakin tapauksissa heikko opiskelija olisi nimitettävä tähän tehtävään.

Opettajan työllä on itse asiassa erilaisia pedagogisia vaikutuksia opiskelijoihin. Opettajan liikesuhteen opiskelijoiden kanssa tulisi alkaa koulutusprosessin ensimmäisistä päivistä. Nykyaikaisen venäläisen pedagogiikan olosuhteissa opiskelijoiden yhteinen työ on erittäin harvinaista. Tämä johtaa negatiivisiin tuloksiin tulevaisuudessa. Ilman tällaista työtä Opiskelijat ovat tottuneet istumaan hiljaa, eivätkä kiinnitä paljon huomiota muiden opiskelijoiden toimintaan. Hän kuuntelee opettajaa, mutta ei ymmärrä opetusmateriaalin perusolemusta.